

følge, at naar jeg stemmer for den af det ærede 9de kongevalgte Medlem stillede Dagsorden, gjør jeg det i Genhold til den af mig tidligere udtalte Opfattelse, som jo ganske er i Overensstemmelse med, hvad den ærede Justitsminister har udtalt her idag.

Formanden: Det ærede 6te kongevalgte Medlem har altsaa taget sit Forslag tilbage. Det staar naturligvis det ærede Medlem for 4de Kreds (Sonne) frit for at optage det og dermed fastholde sit Endringsforslag. Sær dette ikke, bortfalde begge Forslag.

Sonne: Da Hensigten med mit Forslag kun var den at gjøre den foreslaaede Dagsorden noget tydeligere, at gjøre Opfordringen noget bestemtere, end den var, og da denne Hensigt maatte endnu yderligere naas ved den sidst foreslaede Dagsorden, tager jeg mit Forslag tilbage, hvilket iøvrigt følger af sig selv, naar den Dagsorden falder bort, hvortil det er stillet.

Den af det 6te kongevalgte Medlem foreslaaede Dagsorden, som ikke blev optagen af No-gen, bortfalder saaledes.

Breinholt: Ligesom det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (S. Andersen) udtalte, at han havde besluttet at stemme for den Dagsorden, der var stillet af det ærede 9de kongevalgte Medlem, var det ogsaa min Beslutning at stemme for den, inden jeg havde hørt den ærede Ministers Udtalelser; men efterat jeg har hørt dem, er jeg kommet til det samme Resultat som det nys nævnte Medlem, at der nemlig i disse Udtalelser var en saa betinget Gaaen ind paa at ville udrette Noget efter denne Dagsorden, at jeg ikke ser Andet end, at der er fuld Anledning for Thinget til at lade Sagen gaa til 2den Behandling. Thi der er dog visse — det er erkjendt fra alle Sider — en saadan Stemning hos Befolkningen og en saadan Trang til Forandringer paa dette Omraade, at jeg tror, at Landstinget vilde miskjende sin Pligt, hvis det her ved en motiveret Dagsorden, som den ærede Minister opfatter paa den Maade, som han i sin Udtalelse har givet tilkjende, vilde, jeg vil ikke sige kvæle, men i alt Fald i en uberegnelig Fremtid udsætte en Reform paa dette Omraade. Jeg vil derfor for mit Vedkommende stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling og Henvisning til et Udvalg og opfordre de ærede Medlemmer til at følge mig, uagtet jeg visse ikke gjør Forandring paa, at de skulle tillægge min Anskuelse særlig Vægt.

Formanden: Ja, det ærede Medlem er jo fuldkommen berettiget til selv at have sin Opfattelse af, hvad der ved denne Leilighed maatte være Landstingets Pligt, men det er ligesaa

klart, at det ærede Medlems Mening ikke kan være afgjørende derudover, saaledes at anderledes Stemmen skal kunne blive skyldige i nogen Mis kjendelse af denne Pligt.

Fischer: Jeg tror ikke, at der er nogen Tvivl til at stille Sagen paa den Maade, hvorpaa den blev stillet af den sidste ærede Taler; thi alle de, der have havt Ordet i denne Sag, have jo erkjendt, at der bør ske Forandring i den nu bestaaende Ordning. Der har kun været Spørgsmaal om, paa hvilken Maade man skal gaa frem for bedst og sikkest at komme til et Resultat. Men naar Sagen stiller sig saaledes, kan der jo ikke være Tale om, at Landstinget skal stille sig i Modsetning til Befolkningen, naar man gaar ud fra, at denne ønsker, at der sker en Forandring. Spørgsmaalet er kun, paa hvilken Maade man bedst fremmer Sagen. Jeg skal ikke have taget Ordet, dersom jeg ikke agtede at stemme ligesom den sidste ærede Taler, men ikke ønsker, at min Afstemning skal opfattes uden noget Genhyn til, hvad det ærede Medlem udtalte, hvilket jeg ikke kan billige. Det er ganske rigtigt, som et æret Medlem mindede om, at den ærede Justitsminister har udtalt, at det var ham ligegyldigt, hvilken Dagsorden der blev vedtagen. Det udtalte den ærede Justitsminister, men han lagde til: eller om ingen af Dagsordenerne bliver vedtagen; den ærede Ministers Stilling bliver i ethvert Tilfælde den samme. Deraf uddrager jeg den Slutning, at vi ikke tabe Noget ved at forfaste Dagsordenen — det udøver aldeles ingen Indflydelse paa Ministerens Stilling, men en Mulighed vil der dog altid være for, at man kunde fremme Sagen hurtigere ved at lade den gaa til 2den Behandling og nedsette et Udvalg. Jeg skal derfor stemme i Overensstemmelse hermed.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Forslag af det 9de kongevalgte Medlem (Rosenhorn-Leilmann) til en motiveret Dagsorden, saalydende:

„Det Thinget opfordrer Regjeringen til, om mulig, i Rigsdagens næste ordentlige Samling at fremkomme med Forslag angaaende en bedre Ordning af Statens Forhold til den ikke autoriserede Regeringskommission, gaar det over til den næste Sag paa Dagsordenen“

vedtoges med 26 Stemmer mod 12.

Man gik herefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov